

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonego wyroku;
- W konsekwencji, uznanie żądań skarżących w pierwszej instancji, a tym samym stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 19 marca 2015 r. o udzieleniu zamówienia publicznego na roboty budowlane dotyczące „Projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu” nr referencyjny INLO-D-UPIL-T-14-A04 na rzecz konsorcjum ENERGIE-KAD (składającego się ze spółek: MERSCH, SCHMITZ PRODUCTION SARL i ENERGOLUX SA), a co się z tym wiąże o braku wybrania oferty skarżących;
- Obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżących Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia w rozumieniu art. 296 TFUE, art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego oraz art. 161 ust. 2 i 3 zasad stosowania rozporządzenia finansowego.

Sąd wynaturzył również zakres drugiego zarzutu podniesionego w pierwszej instancji, przyznał nieprawidłowy zakres pojęciu oczywistego błędu w ustaleniach, zasadzie dobrej administracji i obowiązkom, które są z nią związane, a także popełnił błąd w ocenie, która doprowadziła do wynaturzenia okoliczności faktycznych i dowodów.

Wreszcie, strony skarżące podnoszą, że zaskarżony wyrok nie jest wystarczająco uzasadniony, ponieważ w żaden sposób nie ustosunkowuje się on do podniesionych przez nie argumentów.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 4 kwietnia 2019 r. w sprawie T-61/18, Rodriguez Prieto/Komisja, wniesione w dniu 14 czerwca 2019 r. przez Amadora Rodrigueza Prieta

(Sprawa C-457/19 P)

(2019/C 312/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Amador Rodriguez Prieto (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o:

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 4 kwietnia 2019 r. wydanego w sprawie T-61/18 w zakresie, w jakim oddalono w nim żądanie zaskarżenia zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną wnoszącemu odwołanie;

- Nakazanie Komisji naprawienia krzywdy wyrządzonej wnoszącemu odwołanie poprzez zapłatę zadośćuczynienia określonego ryczałtowo na kwotę 100 000 EUR;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że w zaskarżonym wyroku naruszono prawo w odniesieniu do zawinionego charakteru działań Komisji wobec wnoszącego odwołanie w toku postępowania karnego, w szczególności w świetle jego statusu osoby sygnalizującej nadużycia „w sprawie Eurostat”.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 4 lipca 2019 r. — Openbaar Ministerie, YU, ZV/AZ

(Sprawa C-510/19)

(2019/C 312/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Openbaar Ministerie, YU, ZV

Druga strona postępowania: AZ

Pytania prejudycjalne

- 1) 1. Czy wyrażenie „organ sądowy” w rozumieniu art. 6 ust. 2 decyzji ramowej ⁽¹⁾ stanowi autonomiczne pojęcie prawa Unii?
2. Jeżeli na pytanie 1.1. zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: na podstawie jakich kryteriów ustala się, czy organ wykonujący nakaz państwa członkowskiego jest takim organem sądowym i czy w związku z tym wykonywany przez niego europejski nakaz aresztowania jest taką decyzją sądową?
3. Jeżeli na pytanie 1.1. zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy niderlandzka prokuratura (openbaar ministerie), a ściślej mówiąc, prokurator (officier van justitie), jest objęta zakresem pojęcia organu sądowego w rozumieniu art. 6 ust. 2 decyzji ramowej i czy w związku z tym wykonywany przez ten organ europejski nakaz aresztowania jest taką decyzją sądową?